Programowanie obiektowe

Programowanie obiektowe inaczej nazywane programowaniem zorientowanym obiektowo. Jest to wzorzec programowania przy pomocy obiektów posiadających swoje właściwości, czy pola a także metody, które określają zachowania obiektu. Takie programowanie polega na definiowaniu obiektów i wywoływaniu ich metod w celu współpracy ich między soba.

Do lepszego zrozumienia programowania obiektowego należy wytłumaczyć kilka pojęć z nim związanych:

- 1. Klasa.
- 2. Obiekt
- 3. Właściwości i metody

Klasa jest to częściowa lub całkowita definicja obiektu. Opisuje właściwości i funkcje obiektu. Może być typem. Nie jest samodzienym bytem.

Obiekt jest instancją klasy. Na podstawie klas tworzymy konkretne obiekty.

Właściwości i metody to zawarte w klasie, na podstawie której tworzony jest obiekt. Zainicjonowany obiekt posiada właściwości i otrzymuje metody zapisane w klasie.

W definicji klasy napisane jest, że jest to częściowa lub całkowita definicja obiektu. Dlaczego częściowa? Tutaj pojawia się pojęcie dziedziczenia.

Dziedziczenie pozwala klasie pochodnej dziedziczyć metody, właściwości i pola z bazy bazowej. Dzięki temu zabiegowi kod jest czystszy, czytelniejszy i dużo krótszy, ponieważ się nie powtarza, a także staje się łatwo rozszerzalny. W programowaniu obiektowym istnieją trzy typy dziedziczenia:

- 1. Private
- 2. Protected
- 3. Public

Dziedziczenie prywatne oznacza, tyle że klasa pochodna składowe (właściwości, pola i metody) publiczne i chronione, klasy bazowej, dziedziczy jako składowe prywatne.

Dziedziczenie chronione (protected) oznacza, tyle że klasa pochodna składowe publiczne i chronione dziedziczy jako chronione.

Dziedziczenie publiczne oznacza, tyle że klasa pochodna składowe publiczne dziedziczy jako publiczne, a składowe chronione jako prywatne.

Składowych prywatnych w większości języków nie da się dziedziczyć. W niektórych językach możliwa jest opcja zaprzyjaźnienia klas, dzięki czemu umożliwione jest dziedziczenie składowych prywatnych, ale nie ma do nich dostępu klasa pochodna.

Z dziedziczeniem i hierarchią klas ważne jest pojęcie polimorfizmu.

Polimorfizm - filar programowania obiektowego, polega na różnym zachowaniu tych samych metod o tych samych deklaracjach w klasach będących w relacji dziedziczenia. Metodami polimorficznymi są metody wirtualne i metody abstrakcyjne.

W programowaniu może występować polimorfizm dynamiczny - to właśnie funkcje wirtualne i abstrakcyjne, oraz polimorfizm statyczny - przeciążanie funkcji i operatorów.

Metody wirtualne - tworzy się ją w klasie bazowej, a w klasach dziedziczących można polimorficznie przesłonić jej nazwę (słówko override) i zapewnić inną implementację. Metody te muszą być public.

```
Przykład metody wirtualnej w języku c#. public class Pracownik
```

Metody abstrakcyjne działają podobnie jak wirtualne z tą różnicą, że mogą występować w klasie tylko abstrakcyjnej. W języku c# klasy abstrakcyjne nie mogą mieć swojej instancji, a więc nie możemy stworzyć dla niej obiektu, dopiero dla klasy dziedziczącej po klasie abstrakcyjnej możemy stworzyć obiekt i go zainicjalizować.

W wielu językach istnieją również interfejsy, które są opisem reguł i zasad jak klasy mają być opisane. Klasa dziedzicząca interfejs musi posiadać implementację każdej z funkcji zapisanych w interfejsie. Sam interfejs nie posiada ciała funkcji, a także nie da się utworzyć obiektu interfejsu. Przykład w języku c#.

```
public interface IKalkulator
{
          public int dodawanie(int a, int b);
          public int odejmowanie(int a, int c);
}
public class Kalkulator : IKalkulator
{
          int a, b;
          int dodawanie(int a, int b)
          {
                return a + b;
          }
          int odejmowanie(int a int c)
          {
                return a - c;
          }
}
```